Бакал. в. бакалин.

Бакалин (чта) който продава разни дребни стоки между конто и вина за вделе, вошка и др. — бакалов, бакалски,

Бакалина (ста) бакалска стока

Бакалък (чта) звание на бакалин.

Бакалница (ста) бакалски дуген

Бакалски нар. като бакалин, по бакалски

Бакалче (сто) умал. от бакалин

Бакалчец (чта) расч. в сим бакълчец.

Бакам (чта) 1) дърво с' козе то богадисват, гало и моравo. ал бакам, мор бакам. в. възвина, възвило и бачвр. 2) в. бакамен, проста, волна ~~бога~~ бога.

Бакамев, -ов, -а, -о, — и (чта) в. бакамен.

Бакамен, а, о, — и (чта) 1) от бакам, с' бакам вати сеи, богадисан. 2) бога пакава когато се дърги, излиза.

Бакина (ста) остано невопатено, недобор, недоимък.

Бакла (ста) чер или враговен боб, защото обикновено с' него враствят, ~~дръгъ~~ §. 2 бок бакла, сив кой ~~то~~ с' черни петна.

Баклава (ста) блага баница, почено с' меда шекер обвалено. Ч. 13, 32. ~~Ж. 32, 33.~~

Баклица в. бъклица.

Баклина. в. бъклица, чоп, ~~пра~~, плоска

Бакна, гл. свр. от бакнувам, цвлувам не мъдай се може по цицитъ, ке мъ то бакна по цицитъ, и дета бакна на се фалка. В 362

Бакник, ~~друго кого~~ 1) бакник 2) бакник чеп чукник, казват грани и кои, конто не мъдят йоще да им казват ба, т. е. бабо. Бакник чеп чукник казват моми и кои или грани, когато ги застават за бакъование. 1-во то показва да чукнеш та що ми казваш бабо. 2-ро то: ~~на~~ на бакник чеп мъ чи. 3) който бакне, цвлува и кого или и кого 4) в. бъкник или бякник.

Бакнувам, гл. дл. цуникам, цвлувам. на вечерта сиегнувам, ни бакнувати, ни цитувати М 399. конто му бакнуви М. 171.

Бакъ-бакина (ста) трев, главен бакалин.

Бакъвам, в. бакнувам.

Бакъвадница (ста) 1) който прави и продава, или който обича да яде много баклава.

Бакъам, в. бетъам.